FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 9. MARTS 1978 [1]

Høje Ret.

I denne sag anser jeg det ikke for nødvendigt at anmode Domstolen om at udsætte sagen, indtil jeg har forberedt mit forslag til afgørelse. Det spørgsmål, som Domstolen skal afgøre, er for enkelt hertil, og svaret er for indlysende.

I afgørelsen i sag 1/77 (Sml. 1977, s. 1473) statuerede Domstolen følgende (præmis 5):

»Artikel 3 omtaler kun patenter, på grundlag af hvilke varerne fremstilles, hvorved den synes at udelukke patenter, som omfatter fremgangsmåderne ved varens brug; denne sondring mister imidlertid sin betydning i de tilfælde, hvor den fremstillede genstand og fremgangsmåden ved brugen er så nært forbundne, at den fremstillede genstand og fremgangsmåden herved er knyttet til en og samme vare; en fortolkning af artikel 3 ud fra formålene i principbestemmelsen i forordningens artikel 1 medfører nemlig, at den patenterede fremgangsmåde må betragtes som knyttet til den importerede vare, når denne fremgangsmåde er den eneste, økonomisk meningsfulde anvendelse af varen og kun kan gennemføres ved brug af denne vare«.

Denne konklusion var i overensstemmelse med mit eget indlæg om spørgsmålet (se forslag til afgørelse i Sml. 1977, s. 1490-91).

Vanskeligheden er opstået, fordi ordene »og kun kan gennemføres ved brug af denne vare« ikke er gentaget i selve domskonklusionen.

Efter min opfattelse skal konklusionen i en afgørelse fra denne Domstol imidlertid altid fortolkes på baggrund af det ræsonnement, der fører frem til den.

Jeg mener derfor, ligesom Kommissionen, at det Domstolen af Finanzgericht forelagte spørgsmål skal besvares som påstået af sagsøger.

1 — Oversat fra engelsk.